

# V žebříčku TOP žen ve vědě časopisu Forbes jsou tři vědkyně ČZU

25.9.2025 - | Česká zemědělská univerzita v Praze

**Časopis Forbes zveřejnil ve středu 24. září 2025 výběr pětadvaceti českých vědkyň, které vynikají ve svých oborech bádání. V žebříčku TOP žen ve vědě za rok 2025 jsou tři zástupkyně České zemědělské univerzity v Praze. Environmentalistka Tereza Hnátková působí na Fakultě životního prostředí, etoložka Gudrun Illmann na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů a Jitka Kumhálová se na Technické fakultě věnuje geoinformatice.**

V hledáčku časopisu Forbes byly zajímavé, inspirativní a aktivní vědkyně z nejrůznějších oborů. Snahou bylo ukázat širokou paletu špičkové vědy v Česku. Klíčovou roli pro finální výběr hrály kromě doporučení například získané prestižní granty a ocenění, citační ohlasy, vedení vědeckých skupin nebo například popularizace vědy. Ve výběru jsou nejen rodilé Češky, ale i vědkyně pocházející z jiných zemí, které ale dlouhodobě působí v českém vědeckém prostředí a které zásadním způsobem ovlivňují úroveň svého oboru i v českém prostředí.

**Ing. Tereza Hnátková, Ph.D., působí jako odborná asistentka na katedře aplikované ekologie Fakulty životního prostředí a jejími oblastmi vědeckého zájmu jsou vodní hospodářství, modro-zelená infrastruktura, biotechnologie a chemie.**

Soustřeďuje se hlavně na témata spojená s čištěním a recyklací vody, opětovným využitím šedé a dešťové vody v městském prostředí a celkově s adaptací na klimatické změny. Je zapojená do několika evropských výzkumných projektů, které se týkají například adaptace na klimatické změny a modro-zelené infrastruktury. Výsledky výzkumu přenáší do praxe, spolupracuje s desítkami obcí a měst i podniků a usiluje o zavádění udržitelných opatření v hospodaření s vodou.

A co je podle Terezy Hnátkové na vědě nejlepší a co nejhorší? *„Nejlepší je moment, kdy se složitý problém rozplete a začne dávat smysl – a vy víte, že vaše řešení může skutečně pomoci lidem, obcím nebo krajině. Největší výzvou je skloubit samotný výzkum s administrativou, komunikací a přenosem výsledků do praxe. Věda navíc pracuje s dlouhým časovým horizontem – než se nápad stane funkčním opatřením, mohou uplynout roky. O to těžší je plánovat a udržet tým, když financování závisí na krátkodobých grantových cyklech. A pak je tu ještě jeden zásadní rozměr: umět o těchto tématech mluvit nejen s odborníky a úředníky, ale i s veřejností – včetně dětí, které budou jednou rozhodovat o podobě krajiny i měst,“* uvádí Tereza Hnátková v dotazníku Forbesu.

**Gudrun Illmann, Dr. agr. je etoložka působící na Fakultě agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů ČZU v Praze a ve Výzkumném ústavu živočišné výroby v Uhřetěbce.**

Rodilá Němka, která dlouhodobě žije a pracuje v Česku, se snaží porozumět řeči zvířat. Dokázala propojit klasické pozorování zvířat s nejmodernějšími technologiemi umělé inteligence a vytvořit systém, jenž s více než 90procentní přesností rozpozná emoce prasat podle jejich hlasových projevů. Každé zachrochtání, každé zakvičení má svůj význam a její algoritmus ho dokáže přeložit. V praxi to může přinést revoluci v chovu hospodářských zvířat.

A co ona považuje na vědě za nejlepší a co za nejhorší? *„Velmi pozitivně vnímám možnost nechat se vést zvědavostí a skutečně se zabývat otázkami, které mě zajímají. Mohu navrhnout projekty, formulovat predikce a následně je ověřovat experimenty. Věda nabízí prostor pro formulaci hypotéz,*

*jejich ověřování experimenty a pro vytváření nových poznatků. Nedílnou součástí je také mezioborová a mezinárodní spolupráce, jež přináší nové perspektivy a podněcuje další rozvoj. Právě společné diskuse, sdílení nápadů a vzájemná podpora jsou aspekty, které pokládám za nejvíce inspirativní. Za problematickou stránku vědy lze považovat tlak na získávání grantů a publikování v impaktovaných časopisech. Tyto aktivity jsou sice zásadní pro rozvoj oboru i jednotlivce, avšak ne vždy se je podaří naplnit, což pro někoho může být i zdrojem stresu.“*

**Mgr. Jitka Kumhálová, Ph.D., se zabývá geoinformatikou na Technické fakultě ČZU. Konkrétně dálkovým průzkumem Země a uplatněním získaných poznatků v kombinaci s meteorologickými a agronomickými informacemi v zemědělství. Věnuje se například výzkumu pěstování chmele, kde se používají drony i termální kamery.**

Její vědecká práce spočívá v získávání a následném zavádění informací a poznatků ze snímků z družic a dronů a dalších digitálních podkladů v kombinaci s meteorologickými a agronomickými či agrotechnickými informacemi do zemědělství. Poslední dobou je výzkum zaměřen na radarová data. Již šest let se také ve spolupráci s Chmelařským institutem v Žatci zabývá skenováním vybraných chmelnic pomocí dronů osazených multispektrální a termální kamerou. Výzkum je zaměřen na detekci chorob, vodního stresu a obecně fyziologického stavu odrůd pro nastavení optimálních agrotechnických postupů. Výsledky práce jsou postupně zaváděny primárně do české zemědělské praxe a je o ně zájem také například v německé chmelařské oblasti.

Na vědě považuje Jitka Kumhálová za nejlepší multioborový přístup. „Vystudovala jsem na Přírodovědecké fakultě MU v Brně učitelství zeměpisu, biologie a geologie, a poté doktorský studijní program geoinformatika, kartografie a DPZ na téže fakultě. Baví mě komplexní využití těchto oborů v mém současném výzkumu, v precizním zemědělství. Mnohotvárnost oboru a neustálé poznávání nových skutečností, které s sebou nese práce s živou přírodou, výzkum postavený na mnohaletém shromažďování a analýze dat nakonec vždy přinesou velmi zajímavé výsledky, mimo jiné uplatnitelné v české i zahraniční praxi.“

Další podrobnosti čtěte ZDE.

Zdroj: Forbes / Foto: Michael Tomeš

<https://www.czu.cz/cs/r-7229-aktuality-czu/v-zebricku-top-zen-ve-vede-casopisu-forbes-jsou-tri-vedkyne-.html>